

Reisverslag transport oktober 2023

Wees zo goed als brood

Woensdagavond 4 oktober

Na een half jaar goederen inzamelen, lukt het de stichting weer om twee vrachtwagens vol te krijgen. De laatste weken is er goed overleg geweest, via de tolk, met de opvanghuizen.

Om 18.30 staan vele vrijwilligers in de startblokken om de dozen vanuit het magazijn in de auto's te krijgen. Er gaan 1.520 dozen, 10 rollators en 150 stuks dekens/dekbedden/kussens de trap op. Hulp komt van alle kanten: vaste helpers maar dit keer ook 5 jonge jongens. Super bedankt allemaal!!

Om 22.15 uur is de klus geklaard en (wat jaren niet is gebeurd) het magazijn is leeg!

De vrachtwagens (met 2x2 chauffeurs) vertrekken en de personenauto (met 4 passagiers) twee uur later.

Donderdag 5 oktober

Na een goede reis, zonder files enz., komen we begin van de middag aan op Celestyn. Jeroen de Haan, onze contactpersoon daar, geeft een rondleiding. Onze nieuwe voorzitter, die voor het eerst meegaat, krijgt meer dan voldoende informatie over dit revalidatie centrum.

Celestyn bestaat nu 30 jaar. Ze zijn begonnen als organisatie die gehandicapte kinderen helpt met revalidatie, medicijnen en fysiotherapie op een zo positief mogelijke manier. Zeker op het platteland, waar dit huis staat, wisten ze niet goed om te gaan met gehandicapte kinderen. Er is fors uitgebreid met een sociale werkplaats, veel specifieke groepen. Elke groep krijgt bezigheidstherapie op zijn/haar niveau. Ze zijn uitgegroeid tot een organisatie met 200 mensen in dienst. Omdat er geen werkeloosheid meer is in Polen is het moeilijk om personeel (zoals fysiotherapeuten) vast te houden. De stad, waar ze meer kunnen verdienen, trekt meer dan het platteland.

Nu denkt u waarschijnlijk: Wat doet de Club van Polen daar? Antwoord: De goederen die wij daar brengen gaan naar cliënten van de sociale werkplaats, gezinnen waarvan het kind in behandeling is. Enkele psychiaters krijgen kleding mee voor hun cliënten in andere huizen. Omdat uitkeringen veel te laag zijn, is er geen geld voor

kleding. Daarom gaat 80% van onze kleding naar de mensen die therapie krijgen in deze organisatie. Tijdens de rondleiding krijgen we een kijkje in de sociale werkplaats. Hier werken ze veel met keramiek maar ook voor bedrijven zoals schroefjes in zakjes doen enz.

Sinds Covid is er veel meer psychische hulp nodig. Daarom worden er ruimtes in orde gemaakt voor cliënten die psychische hulp nodig hebben. Het wordt een dagopvang.

Wat Jeroen ook belangrijk vindt, zijn de maaltijden. Deze moeten gezond zijn en aangepast kunnen worden naar de dieetwensen van mensen.

Er zijn ook 2 klassen speciaal onderwijs waar men basiszaken leert zoals zelf een kopje thee zetten, aankleden, boodschappen doen.

Zo hoeven de ouders ook niet alles te doen. De mensen worden met een busje opgehaald, soms 50/60 km rijden. Er gaan 25 mensen naar de twee klassen.

En dan zijn er ook twee kleuterklassen waar valide (kinderen uit het dorp en van medewerkers) en minder valide kinderen samen zijn.

Na een heerlijke warme maaltijd, uitladen, gaan we verder en komen aan bij:

Pepice, opvanghuis voor ontheemde mannen

Deze voormalige boerderij geeft onderdak aan mannen die niet zelfstandig kunnen leven. Vaak hebben ze een lichamelijke/geestelijke beperking.

Nu verbleven er maar 27 mannen maar met de winter voor de deur loopt het op tot ongeveer 50. Dat er minder mannen verbleven, komt omdat er nauwelijks werkloosheid is en zij dus werk hebben en geld verdienen. Dan kunnen ze in een kosthuis wonen of in een huisje.

Het huis wordt geleid door twee priesters (broers). Zij ontvangen in het weekend mensen die geestelijke bijstand nodig hebben. Er wordt ook een anti-alcohol (verslaving) therapie aangeboden. Ze richten zich op de persoonlijkheid en mentaliteit van de mannen. Bij de één gaat dat snel, maar bij de ander duurt het jaren. Deze mensen krijgen ook kleding die wij brengen. Wat er over is, gaat

naar Charitas.

Het goede nieuws is dat ze nu zonnepanelen hebben en geen hout meer hoeven te kappen in het bos om de cv te verwarmen. Er is ook een subsidieaanvraag bij de gemeente ingediend om vloerverwarming aan te leggen. Als je een goed onderbouwd plan indient, is er tegenwoordig medewerking van de overheid. Gelukkig dat er positieve verbeteringen zijn, maar het feit blijft wel dat de omstandigheden waarin deze mannen wonen niet rooskleurig zijn en hun toekomst ongewis blijft.

Heel fijn was de hulp van onze tolk. Zo belangrijk om te communiceren in de eigen taal.

De dag zit erop. Na een nacht rijden, uitladen bij twee projecten, is het tijd voor een maaltijd en op tijd onder de wol. Morgen weer een dag. Terugkijkend was dit een prima dag met veel dankbaarheid vanuit de twee projecten.

Vrijdag 6 oktober

Na een flink ontbijt gaan we met de volle vrachtwagen naar het **Moeder en Kindhuis**

Op deze locatie verblijven 32 personen, op de andere locatie 18 personen. Alleenstaande dames mogen er tijdelijk wonen maar de nadruk ligt op moeders met kinderen en gezinnen. De directrice vindt het belangrijk dat een gezin bij elkaar blijft. De man moet dan wel binnen 2 weken werk vinden anders moet hij ergens anders gaan wonen. Er verblijft nu een gezin met een meisje van 3 jaar die door een hersenafwijking en autisme niet kan praten.

Ze proberen voor dit meisje therapie te krijgen maar het is zo moeilijk om dit te realiseren. De gemeente Wroclaw wijst per jaar 5 woningen toe en hopelijk krijgt dit gezin er 1 toegewezen. In de winter mogen er mensen overnachten die dan overdag weer op straat leven. De directrice (doet dit al 30 jaar) en medewerkers houden zich bezig met anti alcohol ondersteuning. Er komt dan ook regelmatig een psycholoog. Mensen kunnen punten verdienen om aan een woning te komen. Gebruik je alcohol of toon je verkeerd gedrag dan krijg je minder punten. Helaas zijn ook hier de betaalbare woningen schaars.

Onze hulpgoederen worden daar optimaal gebruikt voor de mensen die daar nu wonen maar ook vorige bewoners die nu zelfstandig wonen mogen kleding enz. komen halen.

Wat ook opmerkelijk is: Er hangt geen bord aan de deur wie ze zijn. Regelmatig zijn vrouwen weggelopen en komen mannen vragen of ze daar wonen. Gelukkig is het commissariaat van politie om de hoek en die wordt ingeschakeld indien nodig.

De kinderen gaan naar school zodat moeder kan gaan werken. Medewerkers zorgen voor de opvang.

Er is ook contact met de sociale dienst in de gemeente. Zij sturen mensen naar dit huis voor kleding. Komen onze goederen voor de

juiste mensen op de goede plek: ZEKER WETEN!

We krijgen ook hier koffie/ veel taart enz. en kunnen met een goed gevoel onze reis vervolgen en komen aan in het:

Opvanghuis voor vrouwen (voormalig Blijf van m'n Lijf huis)

Wat een plezier om hier te komen. Medewerkers staan ons al op te wachten. Er verblijven 58 dames (meesten zijn wat ouder en alleenstaand met een geestelijke/lichamelijke beperking). Met z'n allen laden we de vrachtwagen uit. Wat nieuw is, is dat onze tolk contact heeft gelegd met een Brat Albert organisatie in Miechów. Dit ligt ten noorden van Krakau (300 km verder). Het is voor ons te ver dus zijn medewerkers met een vrachtwagen gekomen om 350 dozen mee te nemen. Dit keer hadden we teveel dameskleding voor ons eigen dameshuis.

Zo blij dat we nu weer nieuwe contacten hebben gelegd met een organisatie die heel graag dames/herenkleding wil hebben. Er is speciale vraag naar incontinentiebroekjes en

fleecedekens. Er zijn een aantal ernstig zieke vrouwen die deze spullen nodig hebben.

Hier worden we ook weer verwend met een heerlijke warme maaltijd, cadeautjes en een soort oorkonde. De dames uit Miechów bedanken ons heel hartelijk voor onze inzet, moeite en motivatie. Het sterkt hun te weten dat er mensen zijn die hulp bieden.

De vrachtwagen is leeg, we mogen naar ons hotel. Morgen weer op weg naar Voorschoten. Conclusie van de voorzitter die voor het eerst mee is geweest: Het is mooi om te zien dat we elkaar als vrienden mogen ontmoeten en we elkaar ondersteunen waar dat maar mogelijk is zodat het leven voor kwetsbare mensen een stukje draaglijker wordt. Wij hebben als stichting een verantwoordelijkheid naar sponsors, mensen die goederen brengen, anderen die zich belangeloos inzetten voor de club, om dit op de juiste plaats bij de juiste mensen te brengen. Wees ervan overtuigd dat hulp hard nodig is om deze mensen in de opvanghuizen en daar buiten een beetje te helpen ook mens te zijn.

We gaan weer hard sparen om over een half jaar een transport te realiseren. Breng dus uw kleding (HEEL EN SCHOON) , rollators, dekens enz. naar ons magazijn aan de Overslagstraat in Voorschoten. Ons magazijn is elke dinsdagavond van 19 tot 20 uur geopend.

U kunt ons ook financieel steunen NL 29TRIO 0788 847554, de huur van de vrachtwagens en de diesel is een flinke kostenpost. Vrijwilligers die mee naar Polen gaan betalen zelf verblijf kosten!!
Met heel veel dank aan allen die dit transport, op welke manier dan ook, mogelijk hebben gemaakt.

Adrie Ferguson-de Feijter
(secretaris stichting De Club van Polen).

